Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14255/2023
25.06.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Миљуш, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Вујановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 297/19 од 19.01.2023. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 297/19 од 19.01.2023. године, као изузетно дозвољеној у преиначујућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 297/19 од 19.01.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3722/2018 од 08.11.2018. године, ставом првим изреке, решење о извршењу Основног суда у Новом Саду Иив 112/2018 од 02.02.2018. године укинуто је у целости. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати 24.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 297/19 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке,одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.)

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев да се обавеже тужени да тужиоцу накнади трошкове на име пружених адвокатских услуга заступањем туженог у прекршајном поступку. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Ревизијским наводима којима се указује на обавезу плаћања трошкова на име извршених адвокатских услуга, заправо се оспорава утврђено чињеничо стање и оцена изведених доказа што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари поступак је започет подношењем предлога за извршење 31.01.2018. године, а по усвајању приговора извршног дужника, настављен је као по приговору против платног налога. Вредност предмета спора је 51.000,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић